

τὴν μορφήν τοῦ κυριάρχου αὐτῶν. Κατὰ τὸ μακρὸν ταξείδιον, τὸ διαρκέσαν περισσότερον τοῦ ἐνὸς ἔτους, κατὰ τὸ ὅποιον ὀλίγον ἔλειψε νὰ φονευθῇ, ὅτε, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ βασιλοπαιδὸς Γεωργίου, ἐπισκέφθη τὴν Ἰαπωνίαν, ὃ τσάρεβιτς ἔδειξε χαρακτήρα καὶ φρόνησιν προῶς ἀνεπτυγμένην, ἡ ὁποία ἐνεθάρρυνε τὸν πατέρα του νὰ ὀνομάσῃ αὐτὸν μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς αὐτοκρατορίας. Λέγεται μάλιστα, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν παρέστη, προκειμένου περὶ λεπτοτάτου τινὸς ζητήματος, εἰς τὸ ὅποιον ἐδιχογνώμει τὸ συμβούλιον, ὃ τσάρεβιτς ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς μειονοφηρίας καὶ κατὰ τῆς γνώμης τοῦ πατρὸς του. Οὔτε οἱ κίνδυνοι, οὔτε αἱ δυσκολαὶ ἐσχύουσιν ἐπὶ τοῦ διαδόχου τοῦ ρωσικοῦ θρόνου καὶ ἀδυνατοῦσι νὰ κλονήσωσι τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀποφασιστικότητά του. Φυσικῶς καὶ ἠθικῶς ὃ τσάρεβιτς ὁμοιάζει τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Εἶνε εὐκίνητος καὶ ρωμαλέος, ἀναστήματος μᾶλλον μικροῦ, ἀντιτιθεμένου πρὸς τὰ γιγάντια ἀναστήματα τῶν προγόνων του καὶ τοὺς κολοσσοὺς τῆς οἰκογενείας Ρωμανῶφ.

Ὁ Νικόλαος Ἀλεξάνδροβιτς ἔχει πνεῦμα λίαν ἀνεπτυγμένον καὶ ἀγαπᾷ τὰς ἐπιστήμας, καίτοι δύναται τις νὰ διίδῃ, ὅτι ἀρέσκεται μᾶλλον εἰς τὴν δράσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν. Εἶναι ἀνεξαρτήτου καὶ ὑπερηφάνου χαρακτήρος καὶ οὐδέποτε ἀφίεται, οὐδ' ὑποκύπτει εἰς τὴν γνώμην ἢ τὴν κυριαρχίαν τινός. Τὸ πρόσωπόν του εἶναι γλυκὺ, ἀγαθὸν μετὰ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς μητρὸς του, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του δὲ ἀναλάμπει ἡ εὐθύτης καὶ ἡ τιμιότης, τὰ ὅποια ἐκληρονόμησεν ἐκ τοῦ πατρὸς του. Υἱὸς καλὸς καὶ πατριώτης ἐνθερμος, ὑπόσχεται νὰ καταστῇ ἀντάξιός διαδόχος Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' καὶ εἰς τῶν μεγάλων τῆς Ρωσίας αὐτοκρατόρων.

Ὁ νεώτερος αὐτοῦ ἀδελφός, ὁ μέγας δούξ Γεώργιος, προσωρισμένος ὡς μέγας ναύαρχος τῆς Ρωσίας, εἶναι ἤδη εἰς τῶν διακεκριμένων Ρώσων ἀξιωματικῶν. Δυστυχῶς ἡ υἡγία του εἶναι διασεσαλευμένη ἔνεκεν τῆς λεπτῆς κράσεώς του, ἡ ὁποία κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐδεινώθη. Τὸ κλίμα τῆς Ρωσίας δὲν εἶναι κατάλληλον διὰ τὸν εὐθραυστον ὀργανισμόν του καὶ διὰ τοῦτο διέμενε τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου ἐν Ἀλγερίᾳ.

Ὁ μικρότερος υἱὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ', ὁ μέγας δούξ Μιχαήλ, εἶναι χαριτωμένο ξανθὸ παιδάκι μὲ ὠραία μάτια γαλανά, μὲ ὑπερήφανον λεπτὸν μειδιάμα. Ὁμοιάζει καταπληκτικῶς πρὸς τὸν πατέρα του καὶ φαίνεται ὁ ὠραιότατος βλαστός, ὁ μᾶλλον λεπτὸς τῆς οἰκογενείας τῶν Ρωμανῶφ.

Αἱ μεγάλαι δούκισσαι Ξενία καὶ Ὀλγα φαίνονται ἔνεκεν τῆς λεπτότητος καὶ τῆς ὁλως ἰδανικῆς χάριτός τως ὡς δύο θεαὶ καταβάσαι ἐκ τοῦ Ὀλύμπου. Ὅλοι λατρεύουσιν αὐτάς διὰ τὴν εὐαισθησίαν αὐτῶν, τὴν ἀκούραστον, τὴν ἀνεξάντλητον φιλευσπλαγγίαν.

Ἐκτὸς τῶν τέκνων τοῦ τσάρου ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια τῆς Ρωσίας συγκαταριθμεῖ καὶ τὸν θεῖον τοῦ αὐτοκράτορος, ὡς καὶ τοὺς τέσσαρας αὐτοῦ ἀδελφούς.

Ὁ μέγας δούξ Μιχαήλ Νικολάεβιτς, ἀδελφός Ἀλεξάνδρου τοῦ Β', ἀνῆλθεν εἰς τὰς ὑψηλότερας θέσεις τοῦ Κράτους, βοηθῶν προθύμως τὸν ἀδελφόν του κατ' ἀρχάς

καὶ συμβουλευὼν ἔπειτα τὸν ἀνέψιόν του εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους. Ἐλαβε σπουδαῖον μέρος εἰς τὸν τελευταῖον πόλεμον, αὐτὸς δὲ ἐπέρανε τὴν κατάκτησιν τοῦ Καυκάσου καὶ ἐκάνονισε τὴν διοίκησιν αὐτοῦ. Κατὰ τὴν ἀνάρρησιν Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' εἰς τὸν θρόνον, ὁ μέγας δούξ Μιχαήλ κατεῖχε τὴν θέσιν τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, διετέλει δὲ πιστότατος θεράπων τοῦ τσάρου καὶ τῆς Ρωσίας, κατέχων ἀκόμη τὴν θέσιν προέδρου τοῦ συμβουλίου.

Ὁ μέγας δούξ Βλαδίμηρος, ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ', ἔχει μικρότερον ἀνάστημα, ἀλλὰ μᾶλλον εὐκίνητον σῶμα ἢ ὁ ἀδελφός του. Εἶναι ἀρχιστράτηγος τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐκτελεῖ μεθ' ὑπερβολικῆς ἀκριθείας τὴν ὑψηλὴν ὑπηρεσίαν του. Εἶναι θαυμαστῆς τῆς καλλιτεχνίας καὶ τῆς φιλολογίας, ἀπορροαίεται δὲ καὶ ἀρέσκεται εἰς τὰς διασκέδασεις καὶ διὰ τοῦτο ὅλοι οἱ Ρῶσοι ὀνομάζουσιν αὐτὸν μέγαν δούκα τὸν μ π ὦ ν β ι θ ἄ ν.

Ὁ μέγας δούξ Ἀλέξιος, ἀρχηγὸς τοῦ ρωσικοῦ στόλου, ὁμοιάζει κατὰ τὰ χαρακτηριστικὰ καταπληκτικῶς πρὸς τὸν ἀδελφόν του τὸν θρηνούμενον αὐτοκράτορα, μανιωδῶς δὲ ἀγαπᾷ τὰ ταξείδια.

Ὁ μέγας δούξ Σέργιος, μολὶς τριακονταετής, ἀσχολεῖται μᾶλλον εἰς θρησκευτικὰ ζητήματα καὶ συνέλαβε τὸ μεγαλοῦργον σχέδιον νὰ προσηλυτίσῃ ἄλλοθρήσκους λαοὺς εἰς τὸ ὀρθόδοξον θρήσκευμα.

Ὁ μέγας δούξ Παῦλος, ὁ σύζυγος τῆς πολυκλαύστου ἑλληνίδος βασιλοπαιδὸς Ἀλεξάνδρας, εἶναι ὁ νεώτερος ἀδελφός τοῦ τσάρου. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του, δυστυχῆς καὶ περιλυπὸς, ταξιδεύει, προσπαθὼν νὰ εὕρῃ εἰς τὴν θεῶν ξένων λαῶν καὶ ξένων ἐθίμων τὴν λήθην καὶ τὴν παρηγορίαν.

Ἐκτὸς τούτων ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια ἀριθμεῖ τὸν μέγαν δούκα Κωνσταντῖνον, καλλιτέχνην αὐτόν, δόκιμον ποιητὴν καὶ ὁπαδὸν τῶν πνευματικῶν θεωριῶν, ὡς καὶ τοὺς δύο πρίγκηπας Ἀλέξανδρον τοῦ Ὁδεδεμβούργου καὶ Κωνσταντῖνον.

Ἦν τριακοντα δύο ἐτῶν, ὅτε ὁ πατὴρ του ἐκήρυξε τὸν τελευταῖον, πόλεμον, καθ' ὃν ὁ τότε τσάρεβιτς διέπρεψεν.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ο Β'.

Ὁ νῦν τὸν ἐνδοξον τῶν τσάρων θρόνον ἀνελθὼν Νικόλαος Ἀλεξάνδροβιτς, πρωτότοκος Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' υἱός, ἐγεννήθη ἐν Πετρούπολει τῇ 6]18 μαΐου 1868 καὶ ἄγχι ἐπομένως τὸ 26ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Εἶναι ἀταμάνος (ἀρχηγός) πάντων τῶν στρατευμάτων τῶν Κοζάκων, τῶν Κοζάκων τοῦ Δὸν καὶ τῶν Κοζάκων τοῦ Κουβάν, συνταγματάρχης τοῦ συντάγματος τῆς φρουρᾶς Πρεοπραζένσκης, ἀρχηγός τοῦ συντάγματος τῆς μεγάλης Βολυνίας, τοῦ 65ου πεζικοῦ συντάγματος τῆς Μόσχας, τοῦ 48ου πεζικοῦ συντάγματος τοῦ Σιρδάν καὶ τοῦ 1ου τάγματος τῶν ἀκροβολητῶν τῆς ἀνατολικῆς Σιβηρίας, ιδιοκτῆτης τοῦ 5ου αὐστριακοῦ συντάγματος

τῶν λογχοφόρων, ἀκόλουθος (à la suite) τοῦ πρωσικοῦ συντάγματος τῶν γρεναδιέρων τῆς φρουρᾶς «Ἀλεξάνδρου, αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας», ἀρχηγὸς τοῦ 8ου πρωσικοῦ συντάγματος τῶν οὐσάρων (1ου Οὐεστφαλίας), ἀντισυνταγματάρχης τοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀλέξανδρος ὁ Β' αὐτοκράτωρ Ρωσίας», 11ου αὐστριακοῦ συντάγματος τῶν λογχοφόρων, μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους, ἱππότης τοῦ ἰσπανικοῦ παρασήμου τοῦ χρυσοῦ δέρατος, τῆς περικνημίδος κτλ.

Μέχρι τοῦ ἐνάτου ἔτους ὁ νεαρὸς πρίγκηψ ἐπέδοθ' ὁ μόνον εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ζωσῶν γλωσσῶν καὶ εἰς τὴν γυμναστικὴν ὑπὸ τὰς ποικιλωτάτας αὐτῆς μορφᾶς. Περὶ τὸ ἔνατον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος ἐξελέγη ὡς παιδαγωγὸς αὐτοῦ ὁ ἀντιστράτηγος Δανίλοβιτς, διευθυντῆς τοῦ β' στρατιωτικοῦ γυμνασίου.

Ὁ παιδαγωγὸς οὗτος διέγραψε τῷ νεαρῷ πρίγκηπι πρόγραμμα ἀγωγῆς, ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς νεωτέρας ἀνάγκας καὶ πρὸς τὰς βλέψεις τοῦ αὐτοκράτορος. Ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν αὐτοῦ διεύθυνσιν δύο παιδαγωγοί, ὁ μὲν Ἀγγλὸς, ὁ δὲ Γάλλος, ἀνέλαβον νὰ ἐπιβλέπωσιν ἐναλλάξ ἐπὶ τοῦ νεαροῦ μεγάλου δουκὸς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, παρακολουθοῦντες αὐτοὺς εἰς τὰς παιδείας, τὴν ξιφασκίαν καὶ τὰς ἄλλας ἀσκήσεις.

Ἡ κυρίως ὁμὸς ἀγωγή ἦν ἐθνικὴ, τῆς σπουδῆς τῆς ρωσικῆς γλώσσης, τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας καὶ τῆς σλαβικῆς ἀρχαιότητος ἀποτελούσης τὴν βάσιν ταύτης. Μεταξὺ ὁ Τσάρεβιτς διέτρεξεν ἅπασαν τὴν Ρωσίαν, ἣν γινώσκει σήμερον κάλλιον παντὸς ἄλλου Ρώσου.

Φυσικῶς τῷ λόγῳ καὶ ἡ στρατιωτικὴ μόρφωσις δὲν παρημελήθη· ὡς καθηγηταὶ ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ τῆς παιδείας αὐτοῦ ἐχρησίμευσαν ἄνδρες, οἱ οἱ Ὁβρουτσέφ, Δραγομιρόφ, Λέερ καὶ τινες ἄλλοι. Ταχθεὶς πρῶτον ὡς ὑπολοχαγὸς ἐν τῷ ἀρχαίῳ συντάγματι τοῦ πεζικοῦ τῆς φρουρᾶς Πρεσπραζένσκη, διῆλθε δύο θέρη, διοικῶν πρῶτον μίαν ἐνωματίαν, εἶτα δὲ ἓνα λόχον ἐν τῷ πεδίῳ Κράσνοε Σέλο. Μετατεθεὶς εἰς τὸ ἱππικὸν διῆλθε δύο ἔτη ἐν τῷ σώματι τῶν οὐσάρων τῆς φρουρᾶς, πρῶτον μὲν ὡς ὑπὸλοχαγος, εἶτα δὲ ὡς ὕλαρχος.

Μετὰ ταῦτα ἐπῆλθον αἱ περιοδεῖαι. Ὁ Τσάρεβιτς περιηγήθη τὴν Δανίαν, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Γερμανίαν τὴν Αὐστρίαν. Τὸ δὲ 1890 ἐπεχείρησε τὴν γνωστὴν μακρὰν περιοδείαν ἀνὰ τὸν κόσμον, ἥτις τοσοῦτον τότε προὔκალεσε πάταγον.

Ἡ ἀνάρρησις τοῦ νέου Τσάρου.

Τὴν 21)2 νοεμβρίου ἐτελέσθη κατὰ τὴν 3 ὥραν μ. μ. δοξολογία ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Ἰσαὰκ ἐν Λιβαδίᾳ ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει τοῦ νέου Τσάρου. Οἱ μαρμάρινοι καὶ ἐξ ἰάσπιδος κίονες κτλ. αἱ περίχρυσοι εἰκόνες, αἱ ἀνατολικὴν σχεδὸν πολυτέλειαν παρουσιάζουσιν ἐπίσημοι στολαὶ ἐνεποιοῦν ἐν τῷ ναῷ ἀνεξίτηλον ἐντύπωσιν. Οἱ ἐρυθρόχρυσον φέροντες στολὴν γερουσιασταί, τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους, ἐν μελαίνῃ περιβολῇ καὶ ἐπιχρύσφθωρακι, οἱ ὅλως χρυσοφόροι θαλαμηποιοὶ, φέροντες ἐπὶ τῆς ράχews τὴν πατροπαράδοτον κλεῖδα, ταῦτα πάν-

τα ἀπίστευτα καὶ μυθώδη ἀπέβαινον. Αἱ κυραὶ τῆς αὐλῆς ἔφερον στολὰς ἐκ λευκοῦ κασμιρίου μετὰ κρηδέμνου ἐκ λευκῶν πτερῶν καὶ μαργαριτῶν. Ἐπὶ τῶν περιστηθίων αὐτῶν, ἐφ' ὧν ὑπῆρχε προσεραμμένη κοσσύμβη ἐκ κυανοῦ ἀτλαζίου, ἔφερον πᾶσαι αὐτοκρατορικὸν στέμμα ἐξ ἀδαμάντων. Ἡ τελετὴ, τελεσθεῖσα ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ 50 ἱερέων, φερόντων χρυσὰ ἄμφια, ἤρξατο διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ διαγγέλματος Νικολάου τοῦ Β', εἶτα δὲ, μετὰ τὰς εὐχὰς, ψάλλται ἐτόνισαν δοξολογίαν, ἣν οἱ παρεστῶτες ἤκροάσθησαν γονυκλινεῖς. Τὸ πένθος ἤρξατο μετὰ τὴν τελετὴν ταύτην. Οἱ βαθμοῦχοι καὶ αὐλικοί, φέροντες πάντες μεγάλην στολὴν ἀνευ σημείων πένθους, συνῆλθον ἐν τοῖς χειμερινοῖς ἀνακτόροις, ἵνα δώσωσι τὸν νεομνησθένον ὄρκον πίστεως εἰς τὸν νέον Τσάρον. Καὶ ἡ Γερουσία δὲ καὶ ὁ στρατὸς ὤμωσαν τὸν ὄρκον.

Ἄπαντα τὰ ἐν Πετροπόλει καὶ Μόσχᾳ αὐτοκρατορικὰ θέατρα θὰ διατελέσωσι κεκλεισμένα ἐπὶ ἐννέα μῆνας.

Ὅταν ὁ αὐτοκράτωρ Νικολάος ὁ Β' ἐπισήμως θὰ χρυσθῇ, εὐλαβῶς θὰ γονυπετήσῃ πρὸ τοῦ κλήρου, τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅς τις πόρρωθεν διὰ τῶν ἀνεωγμένων τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ θυρῶν θὰ βλέπῃ αὐτόν, θ' ἀπαγγεῖλῃ γεγωνυῖα τῇ φωνῇ προσευχῆς, ἣν ἅπαξ μόνον ὁ τσάρος ἀπαγγέλλει, τὴν ἡμέραν τῆς στέψεως αὐτοῦ. Ἡ δέησις αὕτη ἔχει ὧδε :

«Κύριε Θεέ μου, πάτερ παντοκράτωρ καὶ τσάρε τῶν τσάρων.

» Σὺ καίσαρ καὶ δεσπότην τοῦ εὐκλεοῦς βασιλείου πασῶν τῶν Ρωσιῶν ἐξέλεξάς με.

» Ἀνομολογῶ σου τὴν ἄκραν πρὸς ἐμὲ ἀγαθότητα καὶ κλίνω εὐγνωμόνως πρὸς τῆς δυνάμεώς Σου τὴν κεφαλὴν μου.

» Κατὰπεμψον ἐπ' αὐτὴν τὴν τῶν Σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν ἐξ ἀγίου κατοικηρίου σου, ἵνα συνιῶ τί τὸ Σοὶ ἀρεστὸν καὶ τὸ δίκαιον ἐν ταῖς ἐντολαῖς Σου.

» Ἐν τῇ χειρὶ Σου εἴη ἡ καρδία μου, ἡ δὲ χεὶρ Σου κατευθύνει αὐτὴν ἐπ' ἀγαθῷ τῶν λαῶν, οὓς μοι διεπιστεύθης, τοῦ ἐνεργεῖν πρὸς δόξαν τοῦ ὀνόματός Σου καὶ δοῦναί Σοι λόγον ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως».

Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν ταύτην ὁ ἀρχιερεὺς, ἱκέτιδας χειρᾶς, πρὸς τὸν οὐρανὸν αἴρων, δέεται τοῦ Θεοῦ ὅπως περιφρουρῇ τὸν τσάρον, διδῶ αὐτῷ σύνεσιν «τοῦ κρίνειν τοὺς λαοὺς αὐτοῦ ἐν δικαιοσύνῃ, καταβάλλειν τοὺς πολεμίους αὐτοῦ» ἐκτρέφειν τὴν καρδίαν αὐτοῦ τῇ ἀγάπῃ πρὸς τοὺς πάσχοντας, τῷ οἴκῳ πρὸς τοὺς ἀστέγους καὶ τῷ ἔρωτι τῆς προστασίας πρὸς τοὺς διωκομένους ».